

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת משפטים
כז שבט
מברכים חודש אדר א'
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 18
(70)

ארויסגעגעבן דורך אונזות היכל הקודש הרמ"ב

די מענטשן וואס זיי האבן אים ניט גנוואלט אריין לאזן אז זיי זאלן אים אריין לאזן און ער וועט זיך אונטער נעמען דאס דאזיגע אז ער זאל אום קערן דער מדינה דעם ערשטן נאמען. האט מען אים אריין גילאזט.

און מע האט מודיע גווען די שרים אז סע גיפנט זיך אזו איין מענטש. וואס ער וויל זיך דס אונטער נעמען ער זאל אומקערן דער מדינה דעם ערשטן נאמען. האט מען אים גיבראכט צו די שרים פון דער מדינה. האבן אים די שרים גזאגט. דו זאלסט וויסן. אז מיר זענען אויך קיין נערנים ניט חס ושלום. נאר דער מלך וואס סע גווען. ער איז גווען א ווילד גרויסער חכם זייער. וואס אקעגין אים. זענען מיר אלע גווען נערנים. איבער דעם פלעגט מען די מדינה צו רופן דאס נירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. דערנאך איז דער מלך גישטארבן. איז גיליבן דער בן מלך. און דער בן מלך איז אויך א חכם. נאר אקעגין אינו איז ער נאר קיין חכם ניט. איבער דעם רופט מען היינט די מדינה פארקערט. דאס קלוגע לאנד און דער נירישער מלכות. האט דער מלך צוואה גלאזט אז סע וועט זיך גיפנען אזוי א חכם וואס ער זאל קענען אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. זאל ער זיין מלך. און האט אנגזאגט דעם זון אז סע וועט זיך גיפנען אזוי א מענטש. זאל ער אים אפטרעטן די מלוכה. דהיינו אז סע וועט זיך גיפנען אזוי א חכם. וואס ער וועט זיין אזוי א ווילד גרויסער חכם. וואס אקעגין אים וועלן זיי אלע זיין נערנים. זאל ער ווערן מלך. ווארין דער מענטש וועט זיך ווידער אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. דאס נירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. ווארין זיי זענען זיך אלע נערנים אקעגין אים. בכן זאלסטו וויסן וואס דו נעמסט דיך דא אונטער (אזוי האבן אלץ די שרים צו אים גזאגט).

נאך האבן זיי אים גזאגט די פרוב וועט זיין אויב דו ביסט אזוי א חכם. באשר סע איז דא פארהאנדן א גארטן וואס סע איז איבער גיליבן פון דעם מלך וואס סע גווען. וואס ער איז גווען זייער א גרויסער חכם. און דער גארטן איז זייער א ווילד חידוש. סע וואקסן אין אים כלי מתכות (דהיינו פליס פון איזון ווארג) זילבערנע פליס און גילדענע פליס. און ער איז א ווילד חידוש זייער. נאר מע קען ניט אריין גיין אין דעם גארטן. ווארין אז איין מענטש גייט אין אים אריין. אזוי הייבט מען אים אן תיכף צו יאגן. און מע יאגט. און ער שרייט און ער ווייסט נאר ניט און זעהט נאר ניט ווער סע יאגט אים און אזוי יאגט מען אים אלץ ביז מע מאכט אים אנטלויפן פון דעם גארטן. בכן וועלן מיר זעהן אויב דו ביסט איין חכם. אז דו וועסט קענען אריין גיין אים דעם גארטן. האט ער גיברענגט צו מע שלאגט דעם מענטשן וואס ער גייט אריין. האבן זיי גזאגט. דער עיקר איז מע יאגט אים. און ער ווייסט נאר ניט ווער סע יאגט אים. און ער מוז אנטלויפן מיט גרויס פחלה זייער. ווארין אזוי האבן זיי דערציילט מענטשן וואס זיי זענען אהין אריין גיבאנגען. (אזוי האבן אלץ גזאגט די שרים צו דעם אמתין בן מלך).

שבת קודש פרשת בשלח - שירה, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא. מגן מלך וכן שפחה שנתחלפו.

דער ציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און דער אמתיר בן מלך. מהמת ער איז שוין גווארן א מכן דבר מתוך דבר. איז ער דארט אים גיבאנגען ביי דעם טויער פון דער מדינה. און ער האט פארשטאנען אז סע איז יא גימאלט אז ער זאל זיך דאס אונטער נעמען. אז ער זאל אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען.

דער קלוגער מלכות

מיר האבן שוין געלערנט פאריגע וואך, אז מען האט גישט געוואלט אריין לאזן דעם אמת'ער בן מלך אין דעם מדינה, ווייל איידער דער קעניג איז געשטארבן האט ער געלאזט צוואה: "ווער עס וועט קענען אומקערן צו דעם מדינה איר ערשטן נאמען דאס נארישע לאנד און דער קלוגער מלכות", דאס הייסט, מען זאל געדענקן אז מיר זענען נארגים, מיר קענען גארנישט אליינס, נאר עס איז דא א קלוגער מלכות, דער איבערשטער וואס פירט די וועלט - "ער זאל ווערן קעניג"; דערפאר לאזט מען קיינעם גישט אריין אינעם מדינה אויסער אז ער נעמט זיך אונטער אז ער וועט קענען אומצוקערן איר ערשטן נאמען.

ווארין ער איז זיך שוין גווארן איין מכן דבר מתוך דבר. איבער דעם האט ער פארשטאנען אז סע איז גימאלט האטשע ער האט נאך ניט גוואוסט ווי אזוי. ווירמיר וועט ער דאס קאנען אז ער זאל אומקערן דעם ערשטן נאמען צו דער מדינה. נאר פון דעם וועגן פארט ווייל ער איז גווארן א מכן דבר מתוך דבר האט ער פארשטאנען אז סע איז גימאלט.

מבין דבר מתוך דבר

זייענדיג א מכן דבר מתוך דבר האט ער באקומען שטארקייט, ער האט פארשטאנען אז ער קען, עס איז יא מעגליך ער זאל קענען אומקערן איר נאמען.

האט ער זיך מיישב גווען. ער וועט זיך הייסן אריין לאזן. און ער וועט זיך דאס אונטער נעמען אז ער זאל אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. וואס וועט ער דא צו לייגן. האט ער גזאגט (צו

אן צו א פלאץ, צו א לאנד וואס ער קען נישט דעם שפראך, ער ווייסט נישט וואו צו גיין און וואו צו קומען, נעמט ער א פארגייער, מען רופט עס: 'א טור גייד' (tour guide) איינער וואס זאל אים ארוםפירן איבעראל, ער זאל אים ווייזן וואו מען קען קויפן עסן און אלע אנדערע געברויכן, ער גייט אים נאך וואוסענדיג 'איך האב איינעם וואס פירט מיר, דער מענטש וועט מיר דא העלפן זיך אן עצה געבן', און אויב לאזט ער אפ דעם מענטש ווערט ער צוריק פארזאגט, און ווייסט שוין נישט וואו צו גיין וכו'.

מיר זענען דא געסט

אזוי איז מיט יעדע מענטש אויף דער וועלט, מיר זענען אלע דא נאר געסט, מיר זענען דא פאר אפאר יאר; מענטשן פארגעסן דערפון, מען טראכט: 'איך האב', 'איך מאך', 'איך לייג אוועק געלט', אבער אז מען קוקט זיך אום זעט מען ווי מענטשן גייען אוועק פון די וועלט און עס קומען פרישע מענטשן. דארף מען נעמען א פארגייער, איינער וואס זאל ווייזן דעם וועג ווי אזוי צו קענען דורכגיין דעם וועלט רואיגער הייט, אן אלע יאגענישן און שוועריקייטן, דערפאר דארף מען זיך שטעלן געבן דעם צדיק, וואס ער האט דעם וועג און עצה וואס העלפט פאר'ן גאנצן לעבן.

דיבורים פון רבי'ן

ווי אזוי שטעלט מען זיך געבן דעם צדיק? אז מען נעמט די הייליגע ספרים פון רבי'ן, מען מאכט זיך א שיעור דערין; די וואס זענען נישט מסוגל אליינס צו לערנען ליקוטי מוהר"ן, זיי פארשטייען נישט וואס שטייט דארט, קען ער גיין צו א חבר אים בעטן: "ברוך דער, וואס שטייט דא אין ליקוטי מוהר"ן", אזוי ווי מען זעט אין די מעשה פונעם חכם און תם (ספורי מעשיות מעשה ט) ווען דער תם האט באקומען דעם בריוו פונעם קעניג האט ער זיך אנגערופן צום שליח וואס האט געברענגט דעם בריוו: "איך ווייס זיך נישט וואס שטייט אין דעם בריוו, לייך אים פאר מיר", האט ער אים געענטפערט: "דער קעניג וויל דו זאלסט קומען צו אים", איז ער תיכף געלאפן צום קעניג. אויך קען מען קומען אין בית המדרש הערן די דיבורים פון רבי'ן.

כש'לחן הערוך ומוכן לאכול

מיר שטייען יעצט א שבת פאר די הייליגע יארצייט פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו; מיר האבן זוכה געווען אז מוהרא"ש האט אזוי גרינג געמאכט דעם רבי'נס ספרים, מוהרא"ש האט עס אראפ געלייגט כש'לחן הערוך ומוכן לאכול, מען דארף נאר אריינקוקן אין די הייליגע ספרים, אין די שייגע גליונות און אין די בריוו, דאס דערמאנט נאכאמאל דעם מענטש אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט, דאס דערמאנט צו לערנען און דאווענען.

פאליציי, שומרים און הצלה

אויך באקומט מען שכל זיך נישט צו קריגן. א אינגערמאן האט מיר די וואך גערופן און זייער געוויינט, עס האט אים

האט ער זיך אויף גיהויבן און איז גינאנגען צו דעם גארטן. האט ער גיזעהן סע איז פארהאנדן א מויער ארום אים. און דער טויער איז אויפן. און סע קיין שומרים דארט ניט פארהאנדן. ווארין מע באדארף פונדאזי ניט קיין שומרים צו דעם גארטן (ווארין סע קאן זיך קיינער אין אים ניט אריין גיין פנ"ל) איז ער גינאנגען ביי דעם גארטן (דרייטן דער אמתיר בן מלך) האט ער א קוק גיטאן. האט ער דערזעהן אז סע שטייט דארט לעבין דעם גארטן א מענטש. דרייטן סע איז דארט גיווען אים גימאלט א מענטש. האט ער ווייטער א קוק גיטאן האט ער גיזעהן אז איבער דעם מענטשן איז פארהאנדן איין מאבליצע. און דארט שטייט אנגישריבן אז דער מענטש. דאס איז גיווען א מלך פאר כמה מאות שנים. (פאר וויפיל הונדערט יאר) און אין די צייטן פון דעם מלך איז גיווען שלום. ווארין ביז דעם מלך איז גיווען מלחמות. און אזוי נאך אים איז גיווען מלחמות און אין די טעג פון דעם מלך איז גיווען שלום.

האט ער פארשטאנען. ווארין ער איז זיך שוין גיווען א מכין דבר מתוך דבר. אז סע איז נאר גיווענט אין דעם מענטשן. אז מע גייט אין דעם גארטן אריין און מע הייבט אן צו יאגן. פאדארף מען נאר ניט צו אנטלויפן נאר מע זאל זיך שטעלן לעבין דעם מענטשן דורך דעם וועט מען ניצול ווערן. נאך מער אפילו אז מע זאל נעמען דעם מענטשן און מע זאל אים אריין שטעלן אינעווייניק אין דעם גארטן אריין. אזוי וועט קענען אנטלויבער מענטש אריין גיין בשלום אין דעם גארטן אריין. (אזוי האט אלץ פארשטאנען דער אמתיר בן מלך ווייל ער איז גווען א מכין דבר מתוך דבר).

פאריאגט און פארפלאגט

מוהרא"ש איז מסביר (ספר נהרי אפרסמו) דער גארטן דאס איז די וועלט וואס איז א הערליכע גארטן, אלעס קען מען באקומען אויף די וועלט, אבער ווי נאר דער מענטש קומט אראפ אויף די וועלט הייבט מען אים אן יאגן, דער מענטש אליינס ווייסט נישט ווער יאגט אים, וואס יאגט אים, אבער ער ווערט פאריאגט און פארפלאגט זיין גאנץ לעבן, ביז פון גרויס יאגעניש און שרעק זעט ער שוין גארנישט, האט דער אמת'ער בן מלך פארשטאנען וואס איז די עצה נצל צו ווערן פון דעם יאגעניש - אז מען שטעלט זיך געבן דעם מענטש, דאס גייט ארויף אויפ'ן צדיק, אז מען שטעלט זיך געבן דעם צדיק קען מען נצל ווערן פון דעם און דורכגיין די וועלט רואיגער הייט.

האט ער זיך אויפגיהויבן און איז אריין גינאנגען אין דעם גארטן אריין. און תיכף ווי מע האט אים אנגיהויבן צו יאגן. איז ער גינאנגען און האט זיך נישטעלט לעבין דעם מענטשן וואס סע גישטאנען לעבין דעם גארטן פון דרויסן און דורך דעם איז ער ארום בשלום און סע האט אים נאר ניט גישאט ווארין אנדערע אז זיי זענען אריין גינאנגען אין דעם גארטן און מע האט זיי אנגיהויבן צו יאגן. זענען זיי אנטלויפן גיווארין מיט גרום בקלה זייער. און זיי זענען גישלאגן גיווארין דורך דעם. און ער איז ארום בשלום ושלוח. דורך דעם וואס ער האט זיך נישטעלט לעבין דעם מענטשן. און די שרים האבן דאס גיזעהן און האבן זיך זייער פארווינדערט. וואס ער איז ארום בשלום. דערנאך האט ער גיהייסן (דרייטן דער אמתיר בן מלך האט גיהייסן) אז מע זאל נעמען דעם מענטש. און מע זאל אים אריין שטעלן אינעווייניק אין דעם גארטן אריין האט מען אזוי גיטאן. אזוי זענען אלע שרים אריין גינאנגען אין דעם גארטן אריין און זיי זענען זיך דארט דורך גינאנגען און זענען ארום בשלום.

א טור גייד

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, ווען א מענטש קומט

די קינדער אלס א ציל ברעט

דאס איז דער וועלט, דער גארטן וואו מען יאגט, מען קריגט זיך איינעם מיט'ן צווייטן, מאן און ווייב קריגן זיך ארום, ווערט רעדט נאך ווען מען נעמט אריין די קינדער אין די מחלקה אלס א ציל ברעט, דער טאטע זאגט: "איך האב דיר געהייסן טון אזוי, פאלג נישט מאמי, טו ווי אזוי איך האב דיר געהייסן", און די מאמע שרייט פארקערט: "טו ווי אזוי איך האב דיר געהייסן", אזוי ווערן אזעלכע יונגע נשמות צעריסן צווישן טאטע מאמע, פארשטייט זיך אז טאטע מאמע ווילן נאך דאס ביסל כבוד וועלן זיי זיך ארויס שטעלן פאר אנדערע ווי זיי לעבן בשלום... אבער עס איז דא דערויף דער עצה פון זיך שטעלן געבן דעם מענטש, דער צדיק, וואס דאן יאגט מען מער נישט, דאן קען מען דורכגיין דעם גארטן און האבן א חיים טובים אויף די וועלט.

יעדן טאג ש"י עולמות

אז מען שטעלט זיך געבן דעם צדיק איז מען יעדן טאג פרייליך, שבת איז א פרייליכע טאג, מוצאי שבת איז א פרייליכע טאג, און אזוי ווייטער זונטאג, מאנטאג וכו', מען שפירט יעדן טאג די ש"י עולמות, די גרעסטע געשמאק.

אין צוויי וואכן ארום...

עס איז געבעד דא מענטשן וואס האבן געבעד נישט קיין פרייליכקייט אין זייער לעבן, איז זייער גאנצע שמחה בלויז פון דעם אז אין צוויי וואכן ארום גייט ער גיין וואקאציע, אדער אין צוויי וואכן ארום גייט ער האבן א בר מצוה, דאס טראגט אים אויף נאך צוויי וואכן, סתם אזוי לעבט ער נישט, דאס איז אלעס ביז מען קומט געבן דעם צדיק, אבער אז מען קומט צום צדיק דאן הייבט דאס לעבן אן ווערן א לעבעדיגע לעבן.

עצתו אמונה

ברוך השם היינט איז אזוי גרינג צו לערנען דעם רבי'נס ספרים, מוהרא"ש האט עס אראפגעברענגט אויף די היינטיגע שפראך אין זיינע הייליגע בריוון, אין 'אשר בנחל', און ברוך השם אז די בריוון גייען ווייטער אן, די זעלבע דיבורים זעט מען אין 'עצתו אמונה', דאס זענען נישט קיין תורות, נאר וואו מען קוקט נאר אריין וועסטו זען עפעס וואס מען קען ניצן אויף למעשה, וואס איך האב יעצט צו טון.

לערנען די בריוו

אז מען לערנט די בריוון מאכט מען אפ: 'איך גיי שוין רעדן שייין צו מיין ווייב', איך גיי שוין רעדן שייין צו מיין טאטע מאמע, 'איך גיי רעדן שייין צו מענטשן'; מען ווערט געוואויר אז 'קיינער קומט מיר גארנישט', 'איך וועל יעדן איינעם באדאנקען'. אויך באקומט מען א פרישע חשק צו לערנען די הייליגע תורה, מען מאכט אפ 'איך גיי לערנען אביסל חומש', 'איך גיי לערנען אביסל משניות'.

געדיערט צוויי טעג זיך פשוט קענען צוזאמקלויבן מיר צו רופן זייענדיג אינגאנצן צעשוידערט, דערציילט ער מיר, ער איז א בן יחיד צו זיין טאטע, זיין טאטע האט נאכאמאל חתונה געהאט, און זיין גייע ווייב האט מיט געברענגט קינדער, האט אים דער טאטע געליידנט ער זאל קומען צו א חתונה פון אייגע פון זיין ווייב'ס קינדער, איז פארגעקומען ביי די חתונה אזעלכע קלעפ, מען האט גערופן פאליציי, שומרים און הצלה, פון וואס איז באשטאנען דאס קריגעריי? אבער ווער עס זאל 'אונטערפירן' דעם חתן, ווער עס איז דער 'צד החתן'...

ווער וועט אונטערפירן

ביידע משפחות זענען וואילע מענטשן, אבער אז מען שטייט נישט געבן דעם מענטש פון גארטן ווערט מען פאריאגט און פארפלאגט ביז מען קומט פשוט נישט אן צו טראכטן מיט אביסל ישוב הדעת: 'וואס איז א חילוק ווער וועט אונטערפירן?' די גאנצע זאך פון אונטערפירן ביי א חופה איז נישט קיין הלכה, ביידע משפחות 'מעגן' אונטערפירן און קיינער 'דארף' נישט אונטערפירן, מען פארגעסט פון דער עיקר, מען פארגעסט פונעם אייבערשטן, מען פארגעסט אז עס איז דא חתונה, א חתן און א פלה... יעדער איז פארגומען נאר מיט זיך, 'איך', 'איך', און 'איך'.

בריוו פון דער רי"ץ זכותו יגן עלינו

ביינאכט ליין איך די בריוו פון דער הייליגער רי"ץ פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו [זיין יארצייט איז געווען די וואך, "שבת], שרייבט ער פילע מאל אין זיינע בריוו, א געזונטער מענטש שפירט נישט זיינע איברים; ווען פילט א מענטש אז ער האט א קאפ? ווען עס טוט אים וויי; ווען פילט מען דעם אויער? ווען עס טוט וויי; ווען פילט מען די אויגן? ווען די גערון פון איגעווייניג הייבט אן טאנצן, די גערון געבט א ציטער דאן פילט מען דעם אויג; ווען פילט א מענטש זיין האלז? ווען עס טוט אים וויי, ער שפירט יעדע שלינג; ווען פילט מען פינגערס פון די האנט? ווען מען כאפט א קלעם; אזוי דארף א מענטש זיין בטל צום אייבערשטן און נישט זיין פארגומען מיט זיך, דער מענטש זאל אפילו נישט טראכטן און פילן דעם 'איך', אבער אז א מענטש איז יא פארגומען מיט 'איך' ארויף און 'איך' אראפ, דאן איז א סימן אז ער איז געבעד נישט געזונט ווייל ער פילט דעם 'איך', ער ליידיט אויף גאווה.

יעדער איז אים מקנא

די מעשה איז נישט נאר אן איינמאליגע מעשה, נאר אזוי איז עס אין אלע הייזער, איבעראל גייט שטילערהייט פאר קלעפ, שטילערהייט קריגט מען זיך ארום, דער חילוק איז נאר אז רוב מענטשן מאכן עס שייין פון אינדרויסן, מען באהאלט עס כדי אנדערע זאלן נישט וויסן דערפון, אזוי איז אים יעדער מקנא 'פארוואס קען איך נישט זיין אזא וואוילער טאטע ווי אים'... ווידער ביים צווייטן האט עס שוין געפלאצט, ער האט עס מער נישט געקענט באהאלטן.

מען וויל אסאך און מען טוט גארנישט

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט דערציילן, ער האט געהערט פון א ברסלב'ער חסיד מיט'ן נאמען ר' פייבל לעבל זכרוננו לברכה, אויף די גמרא (ברכות לה): "הרבה עשו כרבי שמעון בן יוחי ולא עלתה בידן", האט ער געטייטשט אזוי, 'הרבה עשו כרבי שמעון בן יוחי' - אז א מענטש וויל אסאך נאכמאכן רבי שמעון בן יוחאי, 'ולא עלתה בידן' - וועט ער גארנישט האבן אין האנט; ווייל אז א מענטש וויל אסאך - טוט ער גארנישט, אבער אז מען וויל נאר אביסל קומט מען אן צו אלעס.

יעדן טאג אביסל

דאס דארפן מיר טון, לערנען יעדן טאג אביסל חומש, דאס איז נישט קיין שווערע זאך, דאס קען יעדער טון, און אז מען טוט דאס, קומט סוף וואך און מען האט געענדיגט די גאנצע סדרה; און לערנען אביסל משניות, זאגן אביסל תהלים, אביסל רעדן צום אייבערשטן, אפילו אפאר ווערטער. אז מען פאלגט דעם מענטש, דער צדיק, קען מען דורכגיין דעם גארטן פיין און וואויל.

האבן זיך די שרים צו אים אנגירופן. פון דעסט וועגן פארט האמשע מיר האבן פון דיר גיזעקן אזוי א זאך. פון דעסט וועגן פארט. פון איין זאך וועגן. קומט דיר נאך ניט אפצוגיבן די מלוכה. מיר וועלן דיך פרייבן נאך מיט איין זאך.

א שרעקליכע זאך

דאס איז א שרעקליכע זאך, די שרים האבן דאך שוין געזען וואס ער קען, ער האט געמאכט א וועג מען זאל קענען דורכגיין דעם גארטן בשלום, דאך ווילן זיי מאכן פאר אים נאך א פראבע. פארן וואס זאלסטו אים נישט אפגעבן דעם מלוכה? פארן וואס זאלסטו אים נישט געמען פאר דיין רבי, פאר דיין צדיק? ווען ער האט דיר דאך שוין געוויזן א וועג ווי אזוי דורך צו גיין דאס לעבן בשלום! קוקט אריין ווי מוהרא"ש זאגט דא מוהרא"דיגע דיבורים (ספר נהרי אפרסמו); אז דו האסט זוכה געווען צו טרעפן איינער וואס ווייזט דיר דעם וועג זיך צו שטעלן געבן דעם צדיק און דורך גיין דאס לעבן בשלום, וואס נאך דארפסטו? וואס נאך פאר א ספיקות האסטו!?

מער אינטערעסירט מיר גארנישט

עצט איז זייער שיינ צו הערן פון מענטשן וואס זאגן מיט שעצונג: "מוהרא"ש", "מוהרא"ש", אבער ווען איך בין געקומען צו מוהרא"ש האבן אלע גערעדט צו מיר אויף מוהרא"ש כל דבר אסור, האב איך זיך אלץ געמאכט דעם חשבון איך האב געטראפן א מענטש וואס שטייענדיג געבן אים קען איך דורך גיין דאס לעבן בשלום - מער אינטערעסירט מיר גארנישט.

לאקשן מיט קעז

ליל שישי ביים שיעור האבן מיר גערעדט פון די מעשה, אז די מתנגדים האבן אמאל געכאפט רבי נתן זכרוננו לברכה עסן לאקשן מיט קעז, האבן זיי אנגעהויבן חזק מאכן פון

רבי נתן אז ער איז נישט קיין צדיק, ער איז סתם א פאפער, ער עסט לאקשן מיט קעז... מען האט דאס נאכגעזאגט פאר רבי נתן, האט רבי נתן געפרעגט: "וואס טראכט עטץ, וואס האט משה רבינו געגעסן? משה רבינו האט נישט געגעסן קיין לאקשן מיט קעז? וואס דען האט ער געגעסן, זאמד?!" דאס איז דער טעות, מענטשן מיינען אז א צדיק איז איינער וואס עסט נישט, ער שלאפט נישט, ער האט זיך אויסגעטון פון וועלט.

אן איינגעבויענער לולב

מענטשן האבן אין קאפ א בילד ווי אזוי זיין רבי דארף אויסקוקן, אן איינגעבויענער מענטש, א בטלן, עס זאל אויסקוקן ווי ער האט גארנישט מיט די וועלט, דערפאר ווען איך בין געקומען צו מוהרא"ש איז מיר דאס געווען זייער שווער, ווייל איך בין אזוי געווען אויפגעוואקסן, אז א צדיק איז אן איינגעבויענער לולב, א דארטשיגער מענטש, א בטלן... עטץ זענט שוין געבוירן געווארן אויפ'ן בארג, האט עס עטץ דאס קיינמאל נישט געהערט, אבער איך בין אזוי אויפגעוואקסן פון חדר.

מיר איז גוט ווי אזוי דער צדיק איז

ווען איך בין מקורב געווארן האב איך קודם געלערנט א האלבע יאר נאר 'אשר בנחל', דערנאך האב איך געטראכט לאמיר פארן קיין בארא פארק צו מוהרא"ש, לאמיר זען ווער איז דער צדיק וואס שרייבט אזעלכע הייליגע ספרים, איך קום אן צו מוהרא"ש זע איך פאר מיר אן אנדערער בילד וואס איך האב זיך געהאט אויסגע'משל'ט, איך זע אז ער קוקט נישט אויס צו זיין אזא בטלן, ער גייט מיט א האנט זייגער, ער האט שילסלעך, א טעלעפאון, און זיצט באקוועם אויפ'ן בענקל, נישט אזוי ווי אנדערע אויפ'ן שפיץ בענקל... אבער איך האב זיך געמאכט אזא חשבון, 'אויב דורכ'ן שטיין געבן דעם מענטש ווערט מיר אלעס גוט, איך קען רואיגעהייט דורך גיין דעם גארטן, איך קען אהיים גיין און זיך אויסקומען מיט מיין ווייב און קינדער, איך קען זיך אויסקומען מיט מיר אליינס, איך קען לערנען און דאווענען, נאכדערצו אז איך הייב אן שפירן דעם אייבערשטן - יעצט וואס נאך דארף איך? מיר איז גוט ווי אזוי ער איז, איך דארף מער נישט נאך א פראבע צו זען אויב ער איז דער צדיק'.

אריין ברענגען דעם צדיק

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלץ שטיין געבן דעם צדיק, אויך זאלן מיר נעמען דעם צדיק און אריין ברענגען אין הייזער און אין בתי מדרשים, וואו עס געפונען זיך מענטשן, כדי נאך מענטשן זאלן וויסן פון דעם וועג ווי אזוי מען קען דורך גיין דאס לעבן בשלום.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שייגע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו.